

Шевчук Т.І., Горбатюк С.М., Спрут О.В.

Дистанційне навчання очима студентів-медиків

Інформаційно-аналітичний портал про вищу освіту в Україні та за кордоном дає таке визначення поняттю «дистанційне навчання» - це форма навчання з використанням комп'ютерних і телекомунікаційних технологій, які забезпечують інтерактивну взаємодію викладачів та студентів на різних етапах навчання і самостійну роботу з матеріалами інформаційної мережі. На сайті Міністерства освіти і науки України в розділі Вища освіта та освіта дорослих зазначено, що дистанційна освіта – це можливість навчатися та отримувати необхідні знання віддалено від навчального закладу в будь-який зручний час.

Дистанційна освіта є відкритою системою, в склад якої входять викладачі, студенти, навчальні заклади, управлінські структури, які між собою взаємодіють за допомогою сучасних технологій. Дистанційне навчання сприяє формуванню мобільного і гнучкого освітнього середовища. Використання новітніх комп'ютерних і телекомунікаційних мереж забезпечує залучення до навчального процесу великої кількості здобувачів освіти та різних верств суспільства; дає змогу слухачеві індивідуально планувати час і тривалість навчання, одночасно не покидаючи свого місця роботи або проживання. При дистанційному навчанні слухач має можливість звертатися до різноманітних джерел наукової інформації, спілкуватися індивідуально з викладачем без сторонніх, приділяти більше уваги вивченню питань, що цікавлять.

Складні освітні умови, що склалися внаслідок карантинних обмежень, спричинених пандемією COVID-19, виявили певні переваги і недоліки дистанційної освіти.

Було проведено опитування студентів першого курсу медичного факультету Вінницького національного медичного університету імені М. І. Пирогова. До анкети було включено питання щодо індивідуальної готовності студентів до дистанційного навчання, оцінки якості отриманих знань і вмінь при онлайн-навчанні, доречності застосування дистанційних технологій у вищому медичному закладі, виникнення проблем організації навчального процесу в умовах дистанціювання, впливу дистанційного навчання на психоемоційний стан студентів та можливості формування професійних вмінь та навичок при онлайн-навчанні.

За результатами анкетування встановлено, що більша частина респондентів (близько 73%) вважають себе готовими до дистанційного навчання, але половині з них не вистачає спілкування з іншими студентами та викладачами. На думку більшості студентів (48,6%) дистанційна форма навчання знижує якість отриманих знань і вмінь на 20-30%, і близько третини опитаних (32,4%) вважають, що якість навчання знижується на 50-70%. На питання щодо доречності застосування дистанційної освіти у вищих медичних закладах 48,6% опитаних віддають перевагу комбінованому застосуванню онлайн і очної форми навчання. Студенти відмітили, що під час онлайн-навчання у них сформувалися певні вміння і навички, а саме: вміння організовувати свій робочий час, вміння працювати з літературою і великим об'ємом інформації, а також такі риси характеру як самовпевненість,

самостійність і самодисципліна. Натомість більшості студентів не вистачає комунікації зі студентами і викладачами, а також психоемоційного забарвлення процесу навчання, самоорганізації і зовнішнього контролю з боку викладача.

Отже, на сьогодні дистанційні технології навчання продовжують розвиватися і удосконалюватися, їх активне впровадження в навчальний процес сприятиме формуванню комфортного освітнього середовища, забезпечуватиме розвиток творчих здібностей здобувачів вищої освіти і основних професійних компетентностей майбутніх фахівців у галузі медицини.